

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **A. B.**, zast. JUDr. Jitkou Šmídovou, advokátkou, se sídlem Praha 3, Koněvova 150, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2005, č. j. 7 Az 193/2003 – 21,

t a k t o :

- I.** Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Zástupkyni žalobkyně JUDr. Jitce Šmídové, advokátce, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 2558,50 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 24. 1. 2005, č. j. 7 Az 193/2003 – 21, zamítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2003, č. j. OAM-8122/VL-20-K04-2001, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobkyni udělen azyl podle ustanovení § 12, §13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobkyni nebyla vztažena překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Městský soud v Praze dospěl v odůvodnění svého rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost a požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Uvedla, že rozhodnutí správního orgánu napadá v celém rozsahu pro jeho nezákonnost, a vyjmenovala ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, která byla v průběhu správního řízení porušena. Stěžovatelka konstatovala, že se v zemi svého původu cítí být ohrožena na životě z důvodu své činnosti a činnosti jejího manžela v politické straně H.. Za těmito problémy podle stěžovatelky stála politická strana N. R. Stěžovatelka poukázala na čl. 53 a čl. 43 Příručky k postupům a

kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, vydané Vysokým komisařem OSN pro uprchlíky v lednu 1992 v Ženevě. Stěžovatelka požádala o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a navrhla, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc byla vrácena Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 6. 4. 2005, č. j. 7 Az 193/2003 – 37, ustanovil stěžovatelce zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti JUDr. Jitku Šmídovou, advokátku. Zástupkyni stěžovatelky současně vyzval k doplnění kasační stížnosti a poučil ji o následcích nevyhovění této výzvě.

V doplnění kasační stížnosti ze dne 12. 5. 2005 stěžovatelka namítala, že zemi svého původu opustila v únoru 1999 ze strachu z fyzického násilí vůči její osobě a jejímu manželovi, který byl členem a okresním tajemníkem politické strany H.. Opoziční politická strana N. R. obvinila předsedu strany H. a manžela stěžovatelky ze zpronevěry, manžel ji chtěl ochránit, proto stěžovatelka opustila svou zemi a posléze požádala v České republice o udělení azylu. Stěžovatelka tvrdila, že nucená emigrace byla jediným řešením její situace. Konstatovala, že se správní orgán a soud nevypořádaly s tím, že manžel stěžovatelky byl napadán neznámými osobami, které mohly úzce spolupracovat se stranou N. R. Odůvodnění napadeného rozsudku podle stěžovatelky postrádá zmínku o politické situaci na Ukrajině a předmětných politických stranách. Pouhé konstatování, že správní orgán vycházel ze Zprávy Ministerstva zahraničí USA o stavu dodržování lidských práv na Ukrajině za rok 2000 a 2001 a z aktuálních informací z databáze České tiskové kanceláře, považuje stěžovatelka za zcela nedostatečné a zdůrazňuje, že z něj nevyplývá jediné konkrétní tvrzení na podporu výroku o zamítnutí žádosti o azyl. S odkazem na Příručku pro uprchlíky stěžovatelka zdůvodňovala své chování hrozbou fyzického násilí ze strany neznámých osob, které možná spolupracují s politickou stranou N. R. Správní orgán se podle stěžovatelky nevyrovnal se všemi skutečnostmi, neopatřil si dostatečné důkazy k objasnění politické činnosti manžela stěžovatelky a nezabýval se možnými riziky fyzického napadání rodiny stěžovatelky ze strany jiné politické strany. Stěžovatelka namítala nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného a brojila proti náhledu žalovaného a soudu, který ji poškodil. Stěžovatelka uvedla, že jejímu manželovi bylo vyhrožováno pro uplatňování politických názorů v rámci jedné politické strany neuznávané druhou politickou stranou, a stěžovatelka proto splňuje podmínky pro udělení azylu a správní orgán nesprávně posoudil dané právní otázky. Městský soud v Praze neprovedl nové důkazy, které by odstranily vady řízení před správním orgánem a jeho nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky v řízení o udělení azylu. V uvedených skutečnostech stěžovatelka spatřuje důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

Dne 11. 10. 2005 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podáním ze dne 8. 6. 2006, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 13. 6. 2006, vzala stěžovatelka prostřednictvím své právní zástupkyně podanou kasační stížnost v plném rozsahu zpět a požádala o zastavení řízení.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Podle ustanovení § 108 odst. 2 s. ř. s. byla-li kasační stížnost před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu vzata zpět, krajský soud usnesením řízení o kasační stížnosti zastaví.

Protože projev vůle stěžovatelky, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatelka zamýšlela ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, a vzhledem k tomu, že zpětvzetí kasační stížnosti bylo podáno poté, co spis byl předložen k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) a § 108 odst. 2 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení zastavil.

Za této procesní situace, kdy stěžovatelka vzala svou kasační stížnost zpět v celém rozsahu, se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Odměna zástupkyni stěžovatelky JUDr. Jitce Šmídové, advokátce, která byla stěžovatelce ustanovena usnesením Městského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2005, č. j. 7 Az 193/2003 – 37, byla stanovena za dva úkony právní služby ve výši 1000 Kč podle ustanovení § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu týkající se věci samé podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) a d) této vyhlášky] a režijní paušál podle ustanovení § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 75 Kč za každý úkon, celkem tedy 2150 Kč. Zástupkyně stěžovatelky doložila, že je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto podle ustanovení § 57 odst. 2 s. ř. s. patří k nákladům řízení rovněž částka odpovídající této dani, která činí 19 % z částky 2150 Kč, tj. 408,50 Kč. Zástupkyni stěžovatelky bude vyplacena částka ve výši 2558,50 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. června 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu